

indeholder dampe eller luftarter under tryk, eller hede, ætsende eller på anden måde farlige stoffer. Som typiske eksempler på „andre tekniske hjælpemidler“ kan nævnes værktøjer, instrumenter, elevatorer og kraner, transportører, sigter m. v.; der er endvidere sigtet til stilladser, løbebroer, stiger, containere, sække samt sammenbyggede maskinelle og kemiske procesanlæg.

Der henvises i øvrigt til kapitel 7 om tekniske hjælpemidler m. v., hvoraf det af bemærkningerne til § 45 bl. a. fremgår, at begrebet tekniske hjælpemidler benyttes i samme forstand i en række af lovens bestemmelser.

Spørgsmål 28:

ad § 22, stk. 2, nr. 4. Udvalget udbeder sig en redegørelse for, hvad denne bestemmelse omfatter.

Svar:

Bestemmelsen sigter til arbejdsmiljømæssige forhold, der ikke, således som kapitel 7 og 8, allerede er dækket af de foregående punkter. Eksempelvis kan nævnes oplysninger om sikkerhedsorganisationen i virksomhederne, om arbejdsstedets indretning, herunder velfærdsforanstaltninger (kapitel 6), samt om hviletid og fridøgn, herunder begrænset arbejdstid (kapitel 9).

Spørgsmål 29:

ad § 23. Med hvilken begrundelse anvendes udtrykket „strafferetligt ansvar“ i denne lov?

Svar:

Udtrykket „strafferetligt ansvar“ er efter henstilling fra justitsministeriets lovfælgning anvendt for at tydeliggøre, at det ikke er det erstatningsretlige ansvar og således heller ikke regresansvaret efter ulykkesforsikringsloven, der overdrages i henhold til denne bestemmelse. Der er ikke herved tilsigtet nogen realitetsændring i forhold til den gældende § 3, stk. 2, i loven om almindelig arbejderbeskyttelse.

Spørgsmål 30:

ad § 23. Udvalget udbeder sig en uddybning af, i hvilke tilfælde det strafferetlige ansvar kan overdrages.

Svar:

Selv om lovforslagets § 23 er ændret reaktionelt i forhold til almindelig lovs § 3, stk. 2, er realitetsændring ikke tilsigtet med hensyn til de tilfælde, hvor arbejdsgiveren kan overføre sine pligter og ansvaret for deres overholdelse.

Overførslen skal foregå ved aftale, hvad der forudsætter en, eventuelt stiltiende, accept fra modparten. Den skal ske til driftsledere, arbejdsledere eller andre kvalificerede overordnede.

Personkredsen er ingeniører, værkførere, formænd og andre arbejdsledere, der både personligt og sagligt egner sig til at overtage arbejdsgiverens pligter og ansvar og udføre det dermed forbundne arbejde.

Bestemmelsen indeholder som hidtil en forudsætning om, at den overordnede kan disponere i kraft af en bemyndigelse fra arbejdsgiveren, som sætter ham i stand til at varetage dennes pligter og bære det dermed forbundne ansvar.

Den arbejdsleder, der inden for en afdeling eller et område skal overtage arbejdsgiverens ansvar for, at forholdene er sikkerhedsmæssigt og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlige, må naturligt være berettiget til i et rimeligt omfang selv at kunne disponere og få gennemført de beskyttelsesforanstaltninger, som han anser for påkrævet for at sikre de ansatte.

Bestemmelsen kræver udtrykkeligt, at aftalen for at være gyldig skal angive, i hvilket omfang ansvaret overdrages, herunder hvilke lokaler eller faglige områder den omfatter. Heller ikke på dette punkt er realitetsændring tilsigtet i forhold til den gældende bestemmelse.

Såfremt foranstående betingelser ikke er opfyldt, påhviler ansvaret som arbejdsgiver stadig denne.

Selv om § 23 ikke stiller formkrav til ansvarsoverdragelsen, vil det være rimeligt at anbefale parterne skriftlighed, dels af bevis hensyn, dels for at sikre klarhed i retsforholdet af hensyn til den, der får ansvaret overdraget. Ligeledes må det være i arbejdsgiverens interesse, at en overdragelse af ansvaret foregår på den formelle måde, idet det i givet fald vil være ham, der skal føre bevis for, at overdragelsen har fundet sted.

Når kravet ikke er stillet som lovkrav,